

El soroll dels establiments públics i les activitats recreatives en espais oberts

La contaminació acústica s'ha convertit en una de les principals preocupacions ambientals, especialment per als ciutadans que viuen en zones urbanes en les quals s'han desenvolupat amb intensitat activitats d'oci, com bars, restaurants i discoteques.

Freqüentment, aquestes activitats disposen de les corresponents terrasses a la via pública, la qual cosa genera molèsties per sorolls als veïns que viuen als habitatges més propers. En darrer lloc, els horaris d'obertura dels establiments de vegades també contribueixen a vulnerar el dret a gaudir d'un medi ambient saludable i de qualitat.

Aquestes situacions són motiu habitual de queixes al Síndic i, per aquest motiu, també van merèixer una atenció destacada en l'*Informe extraordinari sobre contaminació acústica* (gener de 2007).

Les terrasses a l'aire lliure tenen l'obligació d'evitar les molèsties a l'entorn i els ajuntaments han de garantir-ho

Les consideracions que es feien en l'informe esmentat són plenament vigents actualment, tenint present que l'activitat desenvolupada a l'aire lliure no té cap altra protecció acústica que la que puguin tenir els habitatges afectats. Per això, és inqüestionable que la decisió sobre l'atorgament de l'autorització no s'esgota amb el títol competencial relatiu al domini públic, sinó que s'han de tenir en compte altres condicionants jurídics, com ara la protecció del medi ambient. En aquest sentit, l'ús del carrer no ha de comportar un atemptat contra les normes protectores del medi ambient.

No s'ha d'oblidar que el dret al medi ambient adequat implica el dret a un medi acústicament no contaminat. Per tant, les terrasses o els vetlladors a l'aire lliure estan sotmesos a l'obligació genèrica d'evitar les molèsties i els efectes negatius a l'entorn, i els ajuntaments han d'intervenir per garantir-ho.

En aquest sentit, cal remarcar que algunes ordenances municipals reguladores de la convivència, els sorolls o l'espai públic determinen que, sens perjudici de la responsabilitat dels infractors, els titulars dels establiments públics que utilitzin la via pública han de ser responsables de les molèsties que es produeixin per persones que ocupin les taules situades a l'exterior i que la reiteració d'aquestes infraccions pot donar lloc a la retirada de l'autorització d'ocupació de la via pública per part de l'ajuntament.

També la Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, estableix que els espectadors, els participants i els usuaris dels espectacles públics i de les activitats recreatives tenen l'obligació d'adoptar una conducta, a l'entrada i a la sortida de l'establiment, que garanteixi la convivència entre els ciutadans i no destorbi el descans dels veïns.

D'altra banda, els festivals, concerts de festa major o activitats similars que acostumen a tenir lloc en espais oberts –com ara carrers, places o parcs– també són un motiu freqüent de queixa, especialment dels veïns que viuen més a prop i que són els que han de suportar amb més intensitat les molèsties que suposen aquests actes, i la llei esmentada és aplicable a aquest tipus d'espectacles públics.

Cal una valoració prèvia de l'impacte acústic dels espectacles públics que es fan en places i carrers

Per això, a partir de l'entrada en vigor, el 28 de setembre de 2010, del Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari subjectes a llicència municipal han de complir una sèrie de requisits generals (article 111), entre els quals hi ha la presentació d'una valoració de l'impacte acústic de l'espectacle públic o de l'activitat recreativa i, si escau, adoptar les mesures necessàries per prevenir-lo i minimitzar-lo.

Alhora, l'article 112 del mateix Decret estableix que únicament es poden organitzar en espais oberts espectacles públics o activitats recreatives que es trobin en una de les circumstàncies

següents: a) se celebrin amb motiu de festes i revetlles populars o de festivals o certàmens que comptin amb una àmplia participació de la població directament afectada; b) se celebrin en dates o vigílies festives, dins d'horaris en què el seu impacte sigui admissible pels usos socials majoritaris; o c) se celebrin en indrets situats a la distància necessària dels nuclis habitats, de manera que no causin molèsties perceptibles a la gent que hi viu.

En conseqüència, i per garantir que els espectacles públics i les activitats recreatives (festivals de música o concerts de festa major, per exemple) no vulneren els drets de les persones que hi viuen a prop, el Síndic recorda l'obligació d'analitzar acuradament l'impacte acústic perquè, si escau, es prenguin les mesures correctores més adequades per reduir els nivells d'immissió sonora al que estableix la normativa.

Queixa 01523/2011

Davant la queixa d'un veí per les molèsties que ocasionava la celebració d'un festival de música fins a altes hores de la matinada en un equipament municipal, el Síndic va adreçar-se a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú.

A partir de la informació rebuda, es va poder constatar que el titular de la llicència va aportar uns documents elaborats per les empreses subministradores de diversos equips, com ara amplificadors o altaveus, que, a criteri d'aquesta institució, difícilment es podrien considerar com un estudi d'impacte acústic de l'activitat.

Per això, el Síndic va recordar a l'Ajuntament que, segons la normativa vigent, els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari subjectes a llicència municipal han de complir una sèrie de requisits generals (article 111), entre els quals hi ha la presentació d'una valoració de l'impacte acústic de l'espectacle públic o de l'activitat recreativa i, si escau, adoptar les mesures necessàries per prevenir-lo i minimitzar-lo.

[Pàgines extretes de l'Informe anual 2011. Per accedir-hi, clica aquí](#)